

си. А топлѣтъ тѣхны сѣрдца, като ся догатиѣхъ едно друго отъ прѣвъ погледъ повѣрихъ си взаимно скрынно-ститѣ си..... И двѣтъ тѣжахъ отъ скѣрбь и двѣтъ бѣхъ о-бладаи отъ страхове..... И богатата незнакомка даваше на смиреннѣтъ селянкѣ благополучіе заплашвано, за благополучіе очаквано, скѣпѣ драгоцѣнность на този свѣтъ, за драгоцѣннѣ молитвѣ на небето..... Раздѣлихъ ся една отъ другѣ безъ да ся попытаѣ за имената си между чловѣцитѣ, защото имъ ся видѣ доста като ся научихъ че имената имъ прѣдъ Бога сѣ Маріинны. — И Марія Аркска зе отъ Маріѣхъ Аніеловѣхъ надеждѣтъ за честито бѣдуще чрѣзъ еднѣ сѣрдечнѣ молитвѣ, а Марія Аніеловѣхъ зе отъ Маріѣхъ Аркска радостѣтъ за прѣзъ всичкый си животь чрѣзъ цѣнѣтъ на кѣщѣтъ ѣ въ Амалфіо.

Днесъ ся срѣщатъ равнопочестны, или даже селянкѣтъ надминува Дуковѣтъ дѣщерѣхъ, и двѣтъ въ царскы прѣмѣны, прѣдъ благороднѣтъ и духовенството и прѣдъ народѣтъ. Тѣ сѣ поручителството за мирѣтъ на едно цѣло царство и за спокойствіето на петъ миліона чловѣцы. Едната гледа въ златы дрехы облеченъ и царь на Неаполь, мѣжа за когото тѣрсяше хлѣбъ и поминѣкъ, а другата гледа царя бащѣ си паднѣлъ на вторѣ степень, прѣдъ онѣзи на които бѣ дала мылостынѣхъ.... Но и пакъ колко благополучіе и колко слава и за двѣтъ, когато пѣрвата пѣмаше да ся бои нищо отъ вторѣтъ, а втората пѣмаше да укори съ нищо пѣрвѣтъ! Но ето, едната която зе отъ другѣтъ, за простѣ молбѣ, благополучіе, спасеніе и животь, отдаде ѣ, безъ да знае, мѣкѣ, посрамленіе и безъ малко смѣрть! И не позна благодѣтелкѣтъ си, освѣнъ когато узна мученицѣтъ въ рѣцѣтъ на мѣжа си! и тая благодѣтелка ще да ѣхъ познае, когато узнае женѣтъ на мѣчителя си. И всичко това става прѣдъ Мазаніела, прѣдъ дука Аркскаго, прѣдъ владыкѣтъ прѣдъ всичкы началницы и прѣдъ всичкый народъ Неаполскый.